Pregaria.cat

Entrada

De la dispersió a la integració

Vivim en molta dispersió: vida personal i vida política, vida familiar i vida laboral, vida religiosa i gnosticisme pràctic, nacionals i estrangers... Hi ha certes connexions, evidentment, però massa vegades actuem de forma desconnectada entre els dos elements. A casa som molt seriosos i a la feina simpàtics, resem i no ens importa gaire l'Església, som amables amb alguns i durs amb els altres. De fet, tenim diverses caretes segons el qui, el com i el què. Una excessiva dispersió mostra egocentrisme, inseguretat i dependència excessiva de les situacions externes.

Una persona ben integrada ha anat aprenent que hi ha realitats de notable valor i altres n'hi ha d'altres que són relatives. Sap afirmar i modelar segons situacions; però no li resulta còmode dissimular o fer un paper en el qual no creu. Una persona integrada normalment ha fet un llarg procés i ha anat assolint uns valors, uns projectes i unes relacions. Una persona integrada en el fons va sabent quines són les pròpies arrels, en quin moment està i cap a on voldria anar.

Jesucrist és el cor vital de la integració de la persona creient. Com el cor envia la sang fins al més amagat racó del cos humà, el vivifica purificant i vitalitzant... el Senyor integra al voltant de la relació de fe i amor tota la nostra vida. No és únicament una fe d'afirmacions mentals, ni únicament d'accions altruistes, ni de relacions humanes o de vida en comú. No és una fe que ens disgrega segons els temps i les circumstàncies, sinó una fe de seguiment i amor que tendeix a integrar-nos com a persones noves, renovades, socials, pietoses i misericordioses. "Res humà li és aliè."

L'Esperit de Jesús va treballant –per dir-ho d'alguna manera– en el nostre interior per passar de la dispersió (notable dispersió, que ens arrossega en la nostra societat) vers una integració personal, centrada en Jesús, on poder "anar trobant Déu en totes les coses" i "en tot estimar i servir".

Jesús Renau sj.